

England og Egyptaland

Eftir langt stríð — Suez-stríðið tók seg upp í 1956 — hava hesi bæði londini, England og Egyptaland, avgjørt at koma til settis nú í ymsum stríðsspurningum. England kravdi stórt endurgjald fyri mistar ognir í Egyptalandi, og Egyptaland kravdi krigsendurgjald. Nú verður sáttmáli undirskrivaður hesum viðvíkjandi.

I sama viðfangi hesin sáttmáli er skrivaður, hava londini bæði avgjørt at fáa í lag handilssamband — somuleiðis eisini flogsamband — eins og áður.

Sameinda arabiska tjóðin hevur sagt seg til reiðar at taka ímóti umboðsmanni Stórabretlands, soleiðis at vanligt diplomatiskt samband aftur verður tikið upp. Hetta samband varð slitið í 1956.

Tað sum kann tykjust logið, sigur ein serkønur, er tað sum ikki verður sáttmálaskrivað. Sáttmálin nevnið einki um egyptiskt krigsendurgjald frá fransk-enska álopinum á Suez 1956. Heldur einki verður nevnt um endurgjald fyri tey ensku hermálastøðini, ið fullu Nasser i

lut stutt frammanundan nasjonaliseranini av Suez í 1956.

I stuttum kann sigast, at londini bæði eru samd um at lata hetta stríðsmál falla, og tað týðir í veruleikanum tað, at England má gjalda eitt høgt endurgjald fyri luttøku í Suezstríðinum í 1956, meðan Egyptaland afturimóti ikki fær nakað krigs endurgjald.

Roknað verður við, at samlaðu ensku ognirnar í Egyptalandi — bæði útgerð, sum varð latin eftir í 1956 og ensk ogn, ið varð tikin av egyptisku myndugleikunum — verður sett til 160 miljónir pund ella umleið 3,2 milliardir krónur — mótvægis teim 27,5 miljónum pund um, ið England nú fer av teim sterlingságóðum, Egyptaland samlaði saman í London, tá annar verðaldarbardagi leikaði á, og sum ensku myndugleikarnir nú hava fingið til endurgjald til enskar statsborgarar.

Tá hetta varð alment kunnugt, undraði tað ongan, at sáttmálaviðtøkan ikki hevur verið væl móttikin frá enskari síðu.

Misálitsváttan til norsku stjórnina fall

Tann norska stjórnin vann á ti misálitsváttan, sum mótmælisflokkarnir settu fram í samband við ta vápnasending, ið fór til Kuba til diktatorin Batista, sum mátti lúta fyri uppreistrarmonnunum.

Uppskotið til misálitsváttanina fall við 71 atkvøðum fyri og 78 imóti.

Tá orðaskiftið fór fram á Stórtingi hesum viðvíkjandi, segði Gerhardsen, forsetisráðharri, at stjórnin hevði mett støðuna skeivt, tá hon lat sendingina við vápnatilfari til Kuba fara — virðið var einar 4

milliónir krónur — Vápnatilfarið kom ikki til Havanna fyrrrenn Batista var flýddur.

Slikt mistak skuldi ikki henda aftur, segði Gerhardsen.

Grønlandshjálpin

Vit taka enn móti gávu til Grønlandsgrunnin, men nú fer tíðin at stytast, so tey, ið ætla sær at senda gávu, biðjast senda postávisan til Sosialin, box 76, Tórshavn.

FØÐINGARDAGUR KONGS

Føðingardagur Fríðriks kongs 9. varð hildin víða hvar í danska rikinum.

I Keypmannahavn var nógv fólk komið saman á Amalienborg slots-garði at heiðra kong, og kom kongafamiljan út á balkongina og varð stórliga fagnað av ti tiggtúsundtals mannagúgvuni, ið var samankomin. Kongur helt stutta talu til fólk, ið, har hann takkaði fyri tað trúfesti, honum og húski hans varð sýnt. Hann vónaði eitt danskt fólk við sunnari og lukkuligari framtíð og vónaði, at danska smílið fór at vera enn sum áður, tað sýntist at vera fanað burtur. Fleiri ferðir varð kongur kallaður fram aftur av mannagúgvuni.

Frá Føroyum varð handaður kongi ein málningur, sum Ingálvur av Reyni hevur málað — málningurin er av Kunoyar bygð — við út-

sýni móti Kallsoynni. — Løgmaður bar gávuna fyri kong.

Teir ,hoppaðu av‘

Av og á frætta vit um »avhopp-arar« — fólk sum rýmir úr teim kommunistisku londunum.

Fyri kortum kom ein pólskur trolari til Nexø á Bornholm. 8 vóru mennir í tali; men teir fyra vóru læstir í kømunum sínum. Orsøkin var at hesir 4 ætlaðu sær at »hoppa av«.

Hendingin fór fram á víðum havi. Trolaramanningin var bert 5. Stutt aftaná trolarin var farin úr Pólandi, fóru 4 av manningini, m. a. skiparin til koys, so einans róðursmaðurin var eftir á dekkinum. Tá komu 3 vinir hansara — teir høvdu dagin fyri krøvnað seg í maskinrúminum. Teir lestu kamars dynnar hjá teim sovandi og settu so kósina móti Bornholm, har teir bóðu um skjól sum politiskir flóttar menn.

Nei — onga fólkapensjón her!

Á opnum býráðsfundi í Havn seinasta týskvöld mælti býráðsformaður harra Sigfried Skaale til, at Tórshavnar býráð yvirfyri tinginum mótmælti at seta lóginu um fólkapensjón í gildi.

Hann er fólkaflokksmaur (!).

Hvør skrivaði samgongubrævið?

Tjóðveldismenn siga seg einki vita um, og fólkaflokksmenn siga seg ikki hava skrivað brævið, har hesir mæla til samgongu við javnaðar- og sambandsflokkinn treytað av, at Kr. Djurhuus gj. ordist lögmaður.

Tað var 6. januar í ár, at Hákon Djurhuus handaði Jóhan Poulsen soljóðandi bræv:

»Tjóðveldisflokkurin og fólkaflokkurin eru samdir um at skipa landstýri saman við sambandinum og javnaðarmonnum, treytað av, at Kr. Djurhuus verður lögmaður.

Tjóðveldisflokkurin og fólkaflokkurin binda seg til at halda status quo.....«

Nú siga tjóðveldismenn seg einki vita um hetta bræv, og Hákon Djurhuus sigur seg einki bræv hava skrivað.

Men eitt er vist: Brævið hava teir skrivað, og brævið handaðu teir Jóhan Poulsen, ið bar tað víðari til javnaðarflokkin.

Fólkaflokksmenn og oddamenn tjóðveldisflokksins (ætlandi bara E. Patursson, Hanus við Høgadalsá og Sigurd Joensen) vóru samdir um tað, ið brævinum stendur, men sum teir nú royna at avnokta. So mikið lak út frá landsstýrissamráðingunum.

Tá ið teir »smærre« tjóðveldismennir ikki vóru vitandi um hesar samráðingar oddamanna tjóðveldisflokksins, var hetta orsakað av, at teir betur kundu avnokta samgonguroyndirnar við sambandið, um hesar miseyndaðust.

Undir figgarlógarviðgerðini søgdu bæði Knút Vang og Hákon Djurhuus, at teir høvdu ríkið ørindi tjóðveldismanna, ið fegnir vildu uppi landsstýrið saman við sambandinum, ið treytað av at Kr. Djurhuus gjordist lögmaður.

— Oddamenn tjóðveldismanna gjørdu onga roynd at avnokta hesum.

Tjóðveldismaðurin Jóhan Simonsen segði seg einki vita um hesar samgonguroyndir; men tað er jú náttúrligt. Hann visti ætlandi ongatið av teimum — hann skuldi jú haldað uttanfyri stóru loyndarmál oddafiskanna.

Lurtarnir lögdu til merkis, at eisini Hákon Djurhuus kom aftur á pallin, og segði hvørki seg ella takran fólkaflokksmann hava skrivað brævið, ið handað varð Jóhan Poulsen?

Tað er líkt til, at eingin torir taka ábyrgdina; men vit spyrja:

HVØR SKRIVAÐI BRÆVIÐ?

160 fiskifør

Fólkaflokkurin — eftirvitið í føroyskum politikki — hevur lagt á ting uppskot um at byggja (ella fáa til landið) 20 fiskifør í ár. — Hetta skal væl vera ein byrjan til útbyggjan av fiskivinnu okkara.

Høvdu teir — tey 8 árin, teir sótu og trillaðu tummulfingar í landsstýrinum — havt bygt 20 fiskifør árliga, so vit nú høvdu 160 góð fiskifør fleiri, so hevði meginparturin av fiskimonnum okkara í dag kunnað vunnið sær til føðina á føroyskum fiskiforum; men slikt var teim ikki í huga tá, og ti hevur fólk ið sett teir frá allari ábyrgd í føroyskum politikki.

»Betur er at vera fyrivarin enn eftirsnarur.«

Lýsing

Tað verður her gjørt kunnigt, at tann av býráðnum samtykta figgarætlan yvir inntøkur og útreiðslur hjá Tórshavnar kommunu, Tórshavnar havn og Tórshavnar elektrisitetssverki fyri figgarárið 1959-60 er til skjals á býráðsskrivstovuni frá 11. til 24. mars í ár.

Tórshavnar býráð, tann 10. mars 1959.

Vegna umbyggjan er

Skósølan

í Vágsbotni
flutt í Perluna (í neðra)

Pf. J. J. Joensen

Telf. 1660
(óbroytt).